

La Venerable Montserrat Grases

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants. Prelatura de l'Opus Dei. Espanya

Montse Grases: punt de trobada amb Déu

A montsegrases.oratoribonaigua.org es recullen relats de joves que han rebut per la intercessió de la Montse la curació o la força per afrontar la malaltia; el seu acostament a Déu, o fins i tot la seva conversió. Tots agraeixen la seva ajuda per viure amb coherència cristiana la seva vida ordinària i ajudar els altres. Andreu, periodista equatorià, recorda el que va publicar al diari on treballava en ser declarada venerable.

d'aquestes línies, el 26 de març de 1959, exactament a la meua mateixa edat. També se li escapava el cor entre els dits -de fet, ja tenia planificat el gran viatge a París-, però, entre la llista de pendents, després d'esquiar, li va aparèixer un càncer a la cama. Un sarcoma d'Ewing. Són tres casos per cada milió de persones menors de vint anys. Aquesta mutació de cèl·lules no li va aparèixer ni a la seva veïna, ni a la seva amiga, ni a la seva

“Ella sempre està guapa, amb ulleres, mastegant xiclet, amb aquell somriure que faria que tots els criminals del món sabessin que en realitat estan perdonats”.

Montse durant el seu viatge a Roma el 1958

“Ella està, segur, al podi de les dones amb les quals més he parlat en la meua vida. Acostumo a buscar-la tant en aquelles celebracions de corbata, amb un parell de copes de més, com quan estic en pijama, penedit de tot, a punt perquè m'emboliquin en una bossa negra d'escombraries. Sempre entén quan dic alguna veritat incompleta, no se'n va quan no està d'acord amb mi, no té problema per repetir que estic gros a qualsevol hora del dia. Ella sempre està guapa, amb ulleres, mastegant xiclet, amb aquell somriure que faria que tots els criminals del món sabessin que en realitat estan perdonats. Quan la vaig conèixer jo tenia disset anys, temps lliure i estava molt espantat. Llegia els seus quaderns de notes en els quals, de nit en nit, amb la típica lletra manuscrita altisonant d'escola, arreglava els seus comptes sobre fulls de quadres: “Oració, tard i mig adormida, però he lluitat”. O també: “Desassossec, manca de pau, després ja no”. Ella havia mort pocs dies després

germana, ni a mi. Potser perquè ella podia aconseguir que un diagnòstic de doloroses curacions, hemorràgies i radioteràpies, no fos una comprensible tragèdia de doloroses curacions, hemorràgies i radioteràpies. Sinó alguna cosa diferent. Va aprendre dels únics sis acords de guitarra que sabia una amiga seva -els que sabem tots: do, sol, fa, si, re, la- per, sense necessitat d'aixecar-se del llit, cantar les cançons romàntiques dels cinquanta. Però, encara que soni estrany, l'ortografia no era la mateixa de la ràdio. “Rosa -li deia a la seva professora amateur, quan s'acostaven a determinar paraules- amb majúscula, amb majúscula”. Montse Grases, amb un dolor -segons deia ella- com de gossos mossegant-li la cama permanentment, li cantava al seu Amor”.

Es prega als qui obtinguin gràcies, per la intercessió de la Montse Grases, que les comuniquin a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

LA VENERABLE

Montse Grases

Oració per a la devoció privada

Oh Déu, que concedireu a la vostra serventa Montse, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meva activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos gloriïcar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demaneu).

Així sia.

Parenostre, avemaria, glòria.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica i que la present pregària no té cap finalitat de culte públic.

Publicacions

- **M. Eguibar**, *Montserrat Grases: Una vida sencilla*, ed. Palabra "Folletos Mundo Cristiano", núm. 44, 12a edició, Madrid 1994.
- **J. M. Cejas**, *Montse Grases. La alegria de la entrega*, ed. Rialp, Madrid 1993.
- **J. M. Cejas**, *Montse Grases. Biografia breu*, ed. Rialp, Madrid 1994.
- **J. L. M. Picanyol i P. Saumell**, *Montse. El secret d'un somriure*, ed. Casals, Barcelona 1998.
- **Video: Montse Grases (1941-1957). Una vida sencilla**. Comandes a Beta Films S.A. c/ Pío Felipe, 12. 28038-Madrid.
- **F. Capucci**, *Sono così felice. Montse Grases, una ragazza verso gli altari*, ed. Ares, Milà 2012.
- **Edith Zeltner**, *Ara toca ser valenta - La vida de Montse Grases*, ed. Casals, 2017.

Notícies de la Causa

La Congregació per a les Causes dels Sants ha promulgat el Decret sobre l'heroïcitat de les virtuts de la Montse i sobre la seva fama de santedat, el 26 d'abril del 2016.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els qui desitgin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D, 28006 MADRID.

També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, indicant com a concepte "Causa de Montserrat Grases" o per altres mitjans.

Favors

Si no vols dormir, no dormis

Vull explicar la meva curació gràcies a la petició a Déu a través de la Montserrat. Fa set anys, com a resultat d'un gran estrès, vaig deixar de dormir. Per exemple, podia estar sense dormir dues nits senceres, la tercera dormir 30 minuts i la nit següent un altre cop, no dormir gens. De dia no em podia desconnectar en cap moment, per tal de compensar la manca de son nocturn. (...) Uns m'aconsellaven esperar, altres deien que millor seguir prenent forts medicaments amb continuïtat, fins i tot em van dir que gent com jo es torna boja. Resava per la meva curació i molta gent em donava suport amb la seva pregària. Aquest estat va continuar molt de temps, uns dos o tres anys, amb diferents nivells d'intensitat. (...) Aquest any una amiga em va donar la novena a la Montse i em va dir que podia demanar-li a Déu que em curés a través de la seva intercessió. Abans sabia una mica sobre la Montse, però ara tenia a les mans el text de la novena en espanyol i la seva foto amb relíquia. Meditava sobre la seva vida: tan curta i plena de sentit, sobre el seu sofriment, sobre la seva força interior, etc. La segona nit, quan resava la segona part de la novena, vaig tancar els ulls i vaig començar a pensar com era ella, com estimava la vida, i de sobte vaig sentir una frase: "Si no vols dormir, no dormis!" No era una veu, ni un pensament meu, sinó alguna cosa intermèdia. (...) Semblava que en aquesta frase es concentrava tot: un bon consell, consol i fins i tot una mena de retret. Però jo ho vaig entendre en el seu "sentit complet" i tenia la sensació d'haver-ho entès no amb el cap, sinó amb el cor. Passats 20 minuts em vaig adormir. La següent nit vaig llegir el text corresponent al següent dia de la novena i també vaig dormir. No em podia creure que era veritat. (...) A data d'avui es pot dir que l'insomni ha quedat enrere. Si algun dia trigo a adormir-me, ho demano a Déu a través de la Montse i funciona. Estic segura que d'aquí a un temps serà reconeguda com a Santa. Encara que abans sabia que a través del sofriment ens purifiquem i ens acostem a Déu, només l'exemple d'aquesta noia em "va obligar" a entendre i a sentir això amb profunditat. Totes les persones que pateixen una malaltia i tenen dificultat per trobar-hi el sentit, es poden recolzar en Déu a través de la Montse i descobrir-ho, tenir esperança i curar-se.

E.H.

Traducció de l'original en rus de: <https://opusdei.org/ru-kz/article/bessonnitsa/>.